

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV
KLASA: UP/II-034-02/21-02/11
URBROJ: 354-01/20-6
Zagreb, 30. rujna 2021.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, u vijeću sastavljenom od članova: Maje Kuhar, predsjednice te Karmele Dešković i Jasnice Lozo, članica, povodom žalbe žalitelja Strunje -Trade d.o.o., Privlaka, OIB: 97670986612, izjavljenoj u odnosu na dokumentaciju za nadmetanje u postupku davanja koncesije za obavljanje javne usluge (ispod EU praga) prikupljanja, odvoza i zbrinjavanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Općine Markušica, broj objave: 2021/S 01K-0028579, ispravak objave broj: 2021/S 02K-0029969 i 2021/S 02K-0034450, davatelja koncesije Općina Markušica, Markušica, OIB: 28837274589, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine“, broj 18/13., 127/13., 74/14., 98/19. i 41/12), članka 96. Zakona o koncesijama („Narodne novine“, broj 69/17 i 107/20) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16., dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

Žalba žalitelja Strunje -Trade d.o.o., Privlaka odbija se kao neosnovana.

O b r a z l o Ź e n j e

Davatelj koncesije Općina Markušica, Markušica, objavila je 30. srpnja 2021. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) obavijest o namjeri davanja koncesije s dokumentacijom za nadmetanje u postupku davanja koncesije za obavljanje javne usluge (ispod EU praga) prikupljanja, odvoza i zbrinjavanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Općine Markušica, broj objave: 2021/S 01K-0028579.

Davatelj koncesije je 12. kolovoza 2021. godine objavio ispravak obavijesti o namjeri davanja koncesije pod brojem objave 2021/S 02K-0029969, dok je 24. rujna 2021. godine objavio ispravak obavijesti o namjeri davanja koncesije pod brojem objave 2021/S 02K-0034450, kojima je produljen rok za dostavu ponuda.

Na sadržaj dokumentacije za nadmetanje, žalbu je Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave 9. kolovoza 2021. godine izjavio, te davatelju koncesije u roku za žalbu dostavio, žalitelj Strunje -Trade d.o.o., Privlaka. Žalitelj je uredio žalbu podneskom zaprimljenim kod ovog tijela 19. kolovoza 2021. godine.

Žalitelj osporava zakonitost dijela dokumentacije za nadmetanje te predlaže da Državna komisija naloži davatelju koncesije da iz dokumentacije za nadmetanje izbaci uvjet iz točke 4.1.2. i 4.2.3. dokumentacije za nadmetanje.

U odgovoru na žalbu davatelj koncesije u bitnom osporava žalbene navode te predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu.

U tijeku postupka pred ovim državnim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o namjeri davanja koncesije, dokumentacije za nadmetanje te ostalih dokaza.

Žalba žalitelja Strunje -Trade d.o.o., Privlaka je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba žalitelja je neosnovana.

Žalitelj navodi da davatelj koncesije u točki 4.1.2. dokumentacije za nadmetanje kao uvjet za sudjelovanje u nadmetanju propisuje dokaz o osiguranom zakonitom odlagalištu otpada za zbrinjavanje miješanog komunalnog otpada KBO 20 03 01 postupkom D1 ili pogonu za obradu miješanog komunalnog otpada KBO 20 03 01 postupkom R3 na koji će ponuditelj zbrinjavati navedenu vrstu otpada, te u podtočki 12. točke 4.1.2. kao uvjet propisuje važeću dozvolu za gospodarenje otpadom za uporabu miješanog komunalnog otpada jednim od postupaka "R" ili potvrdu ili ugovor ili drugi odgovarajući dokument sklopljen s pravnom osobom koja posjeduje važeću dozvolu za gospodarenje otpadom za uporabu miješanog komunalnog otpada jednim od postupaka "R". Žalitelj navodi da budući da se miješani komunalni otpad KBO 20 03 01 ionako predaje na zbrinjavanje na zakonito odlagalište koje posjeduje važeću dozvolu za odlaganje i zbrinjavanje navedenog otpada postupkom D1, da se traženjem dokaza o pogonu za obradu miješanog komunalnog otpada postupkom R3 ili važeće dozvole ili sklopljenog ugovora za uporabu miješanog komunalnog otpada jednim od postupaka "R" onemogućava ravnopravno nadmetanje, jer dozvolu za gospodarenje otpadom za uporabu miješanog komunalnog otpada jednim od postupaka "R" ne posjeduje ni zakonito odlagalište otpada na koji se otpad trenutno odlaže, a s kojim žalitelj ima sklopljen ugovor. Stoga žalitelj traži, u cilju zaštite prava na ravnopravan tretman, da ovo žalbeno tijelo naloži davatelju koncesije da iz točke 4.1.2. dokumentacije za nadmetanje izbaci propisivanje uvjeta o dokazu o pogonu za obradu miješanog komunalnog otpada KBO 20 03 01 postupkom R3 i uvjet o važećoj dozvoli za gospodarenje otpadom za uporabu miješanog komunalnog otpada jednim od postupaka "R" ili potvrde ili ugovora ili drugog odgovarajućeg dokumenta sklopljenog s pravnom osobom koja posjeduje važeću dozvolu za gospodarenje otpadom.

Davatelj koncesije u odgovoru na žalbu navodi da je davatelj koncesije u točki 4.1.2. dokumentacije za nadmetanje kao uvjet sposobnosti, između ostalog, propisao dokaz o osiguranom zakonitom odlagalištu otpada za zbrinjavanje miješanog komunalnog otpada KBO 20 03 01 postupkom D1 ili pogonu za obradu miješanog komunalnog otpada KBO 20 03 01 postupkom R3, na koji će ponuditelj zbrinjavati navedenu vrstu otpada. Također je propisao da će se valjanim dokazom smatrati

dostava ugovora s odlagalištem otpada ili pogonom za obradu otpada, uz obaveznu dostavu predmetnih važećih dozvola za gospodarenje otpadom (odlagališta otpada ili pogona za obradu otpada) koje za navedene postupke moraju biti primjenjive minimalno naredne tri godine od dana objave obavijesti o namjeri davanja koncesije u EOJN RH. Davatelj koncesije navodi da je, dakle, dao alternativnu mogućnost ponuditeljima, stoga smatra neosnovanim navode žalitelja kako se traženjem dokaza o pogonu za obradu miješanog komunalnog otpada postupkom R3 ili važeće dozvole ili sklopljenog ugovora za uporabu miješanog komunalnog otpada jednim od postupaka „R“ onemogućava ravnopravno nadmetanje. Nadalje navodi da je u istoj točki dokumentacije za nadmetanje, pod rednim brojem 12., kao uvjet sposobnosti, propisao važeću dozvolu za gospodarenje otpadom za uporabu miješanog komunalnog otpada jednim od postupaka „R“ ili potvrdu ili ugovor ili drugi odgovarajući dokument sklopljen s pravnom osobom koja posjeduje važeću dozvolu za gospodarenje otpadom za uporabu miješanog komunalnog otpada jednim od postupaka „R“. Davatelj koncesije nadalje ističe da je obavezan postupak davanja koncesije provoditi u skladu sa Zakonom o koncesijama te posebnim zakonima koji reguliraju područje na koje se koncesija odnosi. Davatelj koncesije nadalje navodi da su Strategijom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske („Narodne novine“, 130/05.) definirana osnovna načela gospodarenja otpadom, a jedno od ključnih načela je hijerarhija gospodarenja otpadom. Ono podrazumijeva prioritete kao što su izbjegavanje i smanjivanje nastajanja otpada te smanjivanje njegovih opasnih svojstava. Ako se nastajanje otpada ne može izbjeći niti smanjiti, otpad se mora ponovno koristiti - reciklirati i/ili oporabiti. Otpad koji se više ne može racionalno iskoristiti trajno se odlaže na prihvatljiv način za okoliš. U skladu sa Strategijom gospodarenja otpadom, Zakonom o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, broj 94/13, 73/17, 14/19 i 98/19), a u svrhu sprječavanja nastanka otpada te primjene propisa i politike gospodarenja otpadom primjenjuje se red prvenstva gospodarenja otpadom, i to: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. drugi postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje otpada. Kao što je iz gore navedenih podataka vidljivo, uporaba otpada nalazi na visokom prioritetu reda prvenstava gospodarenja otpadom sukladno članku 7. stavku 1. Zakona o održivom gospodarenju otpadom, dok je zbrinjavanje otpada tek posljednja opcija navedenih prvenstava. Nadalje, davatelj koncesije navodi da u prilog naprijed navedenom ide i odredba članka 8. stavka 4. tog Zakona koja određuje kako drugi postupci zbrinjavanja otpada imaju prednost pred odlaganjem otpada. U skladu s Dodatkom II Zakona o održivom gospodarenju otpadom definirani su postupci uporabe otpada R1-R13. Ovi postupci uporabe su sukladno članku 4. Zakona o održivom gospodarenju otpadom ujedno i postupci recikliranja. Pri tome je „uporaba otpada“ svaki postupak čiji je glavni rezultat uporaba otpada u korisne svrhe kada otpad zamjenjuje druge materijale koje bi inače trebalo uporabiti za tu svrhu ili otpad koji se priprema kako bi ispunio tu svrhu, u tvornici ili u širem gospodarskom smislu. Iz navedenog proizlazi kako se Općina Markušica glede postupanja s miješanim komunalnim otpadom vodila zakonskim odredbama glede reda prvenstva gospodarenja otpadom koje kao prioritetne aktivnosti prepoznaje aktivnosti uporabe odnosno recikliranja, te propisivanje navedene dozvole kao dokaza sposobnosti ne predstavlja narušavanje načela javne nabave, zaključno navodi davatelj koncesije.

Uvidom u dokumentaciju za nadmetanje utvrđeno je da je osporenom točkom 4.1.2. propisano da se sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti dokazuje, među ostalim, dokazom o osiguranom zakonitom odlagalištu otpada za zbrinjavanje

miješanog komunalnog otpada KBO 20 03 01 postupkom D1 ili pogonu za obradu miješanog komunalnog otpada KBO 20 03 01 postupkom R3, na koji će ponuditelj zbrinjavati navedenu vrstu otpada. Valjanim dokazom smatrat će se dostava ugovora s odlagalištem otpada ili pogonom za obradu otpada, uz obaveznu dostavu predmetnih važećih dozvola za gospodarenje otpadom (odlagališta otpada ili pogona za obradu otpada) koji za navedene postupke moraju biti primjenjive minimalno naredne tri godine od dana objave obavijesti o namjeri davanja koncesije u EOJN RH.

Nadalje, osporenom podtočkom 12. točke 4.1.2. dokumentacije za nadmetanje je kao daljnji dokaz profesionalne sposobnosti propisana važeća dozvola za gospodarenje otpadom za uporabu miješanog komunalnog otpada jednim od postupaka „R” ili potvrda ili ugovor ili drugi odgovarajući dokument sklopljen s pravnom osobom koja posjeduje važeću dozvolu za gospodarenje otpadom za uporabu miješanog komunalnog otpada jednim od postupaka „R”.

Iz opisa predmeta nabave sadržanog u točki 2.1. dokumentacije za nadmetanje je utvrđeno da je predmet ove koncesije obavljanje javne usluge prikupljanja, odvoza i zbrinjavanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Općine Markušica. Prikupljanje miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada te odvojeno prikupljanje otpadnog papira, metala, stakla, plastike, tekstila, problematičnog otpada i krupnog (glomaznog) otpada (u daljnjem tekstu: javna usluga) obavlja se u okviru sustava sakupljanja komunalnog otpada sukladno propisanim standardima Zakonom o održivom gospodarenju otpadom, Uredbom o gospodarenju komunalnim otpadom i Odlukom o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Općine Markušica te podrazumijeva prikupljanje tog otpada na području Općine Markušica putem spremnika od pojedinih korisnika i prijevoz tog otpada do ovlaštene osobe za obradu tog otpada.

Miješani komunalni otpad, kako je definiran u točki 2.1. dokumentacije za nadmetanje, je otpad iz kućanstava i otpad iz trgovina, industrije i iz ustanova koji je po svojstvima i sastavu sličan otpadu iz kućanstava, iz kojeg posebnim postupkom nisu izdvojeni pojedini materijali (kao što je papir, staklo i dr.) te je u Katalogu otpada označen kao 20 03 01.

Biorazgradivi komunalni otpad je u točki 2.1. dokumentacije za nadmetanje definiran kao otpad nastao u kućanstvu i otpad koji je po prirodi i sastavu sličan otpadu iz kućanstva, osim proizvodnog otpada i otpada iz poljoprivrede, šumarstva, a koji u svom sastavu sadrži biološki razgradiv otpad. Biorazgradivi komunalni otpad u okviru javne usluge je biootpad i otpadni papir i karton.

Polazeći od žalbenih navoda žalitelja, te činjenice da Zakon o koncesijama ne sadrži posebne odredbe o uvjetima i dokazima profesionalne sposobnosti gospodarskih subjekata, dok Glava III. Zakona koncesijama kojom je propisan postupak davanja koncesije za usluge te koncesije za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra procijenjene vrijednosti manje od vrijednosnog praga, a o kakvom postupku se predmetno radi, ne sadrži odredbu o supsidijarnoj primjeni odredbi propisa (osim u dijelu pravne zaštite) kojima se uređuje javna nabava, mjerodavnim odredbama za odlučivanje o zakonitosti osporenog dijela dokumentacije za nadmetanje ovo tijelo smatra odredbu članka 22. stavka 6. Zakona o koncesijama („Narodne novine“, broj 69/17 i 107/20; dalje u tekstu: Zakon o koncesijama) kojom je propisano da se dokumentacija za nadmetanje izrađuje na način koji omogućava usporedivost ponuda za davanje predmetne koncesije te odredbu članka 6. stavka 1. Zakona o koncesijama kojom je propisano da je prilikom provođenja postupka davanja koncesije, davatelj koncesije obavezan, u odnosu na sve gospodarske subjekte,

poštovati načelo slobode kretanja robe, načelo slobode poslovnog nastana, načelo slobode pružanja usluga, načelo učinkovitosti, kao i ostala temeljna načela iz Ustava Republike Hrvatske te Ugovora o funkcioniranju Europske unije, kao što su načelo tržišnog natjecanja, načelo jednakog tretmana, načelo zabrane diskriminacije, načelo uzajamnog priznavanja, načelo razmjernosti i načelo transparentnosti.

Načelo jednakog tretmana, na čiju povredu žalitelj ukazuje žalbenim navodima o onemogućavanju ravnopravnog nadmetanja, zahtijeva da se u postupku davanja koncesije sa svakim gospodarskim subjektom postupa na jednak način. Navedeno konkretno znači da se svim zainteresiranim gospodarskim subjektima pod jednakim uvjetima omogući podnošenje ponuda; da se kriteriji za odabir gospodarskog subjekta jednako odnose na sve i da su propisani kriteriji nediskriminirajući.

Žalitelj osporava prethodno opisane dokaze profesionalne sposobnosti navodeći da budući da se miješani komunalni otpad KBO 20 03 01 ionako predaje na zbrinjavanje na zakonito odlagalište koje posjeduje važeću dozvolu za odlaganje i zbrinjavanje navedenog otpada postupkom D1, da se traženjem dokaza o pogonu za obradu miješanog komunalnog otpada postupkom R3 ili važeće dozvole ili sklopljenog ugovora za uporabu miješanog komunalnog otpada jednim od postupaka "R" onemogućava ravnopravno nadmetanje, jer dozvolu za gospodarenje otpadom za uporabu miješanog komunalnog otpada jednim od postupaka "R" ne posjeduje ni zakonito odlagalište otpada na koji se otpad trenutno odlaže.

Iz prethodno opisanog sadržaja dokumentacije za nadmetanje proizlazi da su dokazi profesionalne sposobnosti iz točke 4.1.2. dokumentacije za nadmetanje propisani alternativno što znači da ponuditelj mora dokazati ispunjavanje traženog uvjeta sposobnosti ili 1. dokazom o osiguranom zakonitom odlagalištu otpada za zbrinjavanje miješanog komunalnog otpada KBO 20 03 01 postupkom D1 ili 2. dokazom o pogonu za obradu miješanog komunalnog otpada KBO 20 03 01 postupkom R3 na koji će ponuditelj zbrinjavati navedenu vrstu otpada.

Na isti način, dakle alternativno, su propisani i daljnji dokazi profesionalne sposobnosti iz podtočke 12. točke 4.1.2. dokumentacije za nadmetanje, budući da je tom podtočkom tražena ili 1. važeća dozvola za gospodarenje otpadom za uporabu miješanog komunalnog otpada jednim od postupaka „R” ili 2. potvrda ili ugovor ili drugi odgovarajući dokument sklopljen s pravnom osobom koja posjeduje važeću dozvolu za gospodarenje otpadom za uporabu miješanog komunalnog otpada jednim od postupaka „R”.

Prema tome, pogrešno žalitelj tumači sporne odredbe dokumentacije za nadmetanje, budući da se njima ne traži kumulativno dokaz o osiguranom zakonitom odlagalištu otpada za zbrinjavanje miješanog komunalnog otpada postupkom D1 i dokaz o pogonu za obradu miješanog komunalnog otpada postupkom R3, već samo jedan od ta dva dokaza, što nadalje znači da ukoliko gospodarski subjekt raspolaže dokazom o osiguranom zakonitom odlagalištu otpada za zbrinjavanje miješanog komunalnog otpada postupkom D1, tada nije dužan dostaviti dokaz o pogonu za obradu miješanog komunalnog otpada postupkom R3. Slijedom navedenog, dio žalbenog navoda o onemogućavanju ravnopravnog nadmetanja traženjem dokaza o pogonu za obradu miješanog komunalnog otpada postupkom R3, nije osnovan.

Nadalje, kumulativno s jednim od prethodno navedenih alternativnih dokaza propisanih točkom 4.1.2., podtočkom 12. točke 4.1.2. dokumentacije za nadmetanje je kao dokaz sposobnosti tražena i važeća dozvola za gospodarenje otpadom za uporabu miješanog komunalnog otpada jednim od postupaka „R” ili (alternativno) potvrda ili ugovor ili drugi odgovarajući dokument sklopljen s pravnom osobom koja

posjeduje važeću dozvolu za gospodarenje otpadom za uporabu miješanog komunalnog otpada jednim od postupaka „R”.

Odredbom članka 4. stavka 2. Pravilnika o gospodarenju otpadom („Narodne novine“, broj 81/20; dalje u tekstu; Pravilnik o gospodarenju otpadom) je propisano da se dozvola za gospodarenje otpadom izdaje, među ostalim, za djelatnost uporabe postupkom R1-R13.

Davatelj koncesije je, prema ocjeni ovog tijela, u odgovoru na žalbu detaljno argumentirao da se glede propisivanja uvjeta i dokaza profesionalne sposobnosti vodio zakonskim odredbama glede reda prvenstva gospodarenja otpadom koje kao prioritetne aktivnosti prepoznaje aktivnosti uporabe otpada, a tek kao krajnju mjeru predviđa odlaganje otpada.

Budući da žalitelj ni ne tvrdi da predmetna usluga prikupljanja, odvoza i zbrinjavanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada ne obuhvaća djelatnost uporabe otpada jednim od postupaka R, ocjena je ovog žalbenog tijela da je neosnovan i dio žalbenog navoda o onemogućavanju ravnopravnog nadmetanja traženjem važeće dozvole za gospodarenje otpadom za uporabu miješanog komunalnog otpada jednim od postupaka „R” ili potvrde ili ugovora ili drugog odgovarajućeg dokumenta sklopljenog s pravnom osobom koja posjeduje takvu dozvolu. S tim u vezi se ističe da sama okolnost da odlagalište otpada na koje žalitelj trenutno odlaže otpad ne raspolaže takvom dozvolom, ne znači, kako to pogrešno smatra žalitelj, da je traženjem navedenog dokaza u konkretnom postupku gospodarskim subjektima onemogućeno ravnopravno nadmetanje. Stoga je i u tom dijelu žalbeni navod žalitelja neosnovan.

Žalitelj u žalbi nadalje navodi da se u točki 4.2.3. dokumentacije za nadmetanje, kojom se propisuju vozila potrebna za obavljanje usluge sakupljanja i odvoza miješanog komunalnog otpada, među ostalim i mobilno reciklažno dvorište, navodi kao uvjet kako vozila moraju zadovoljavati minimalno EURO IV norme vezano uz emisiju ispušnih plinova. Budući da mobilno reciklažno dvorište nije sastavni dio kamiona kojim se doprema na mjesto izvršenja usluge te da taj kamion ne prometuje područjem davatelja koncesije, žalitelj taj uvjet smatra nepotrebnim, jer je emisija ispušnih plinova vozila zanemariva u odnosu na emisiju ispušnih plinova ostalih vozila koja prometuju područjem davatelja koncesije, a da ne udovoljavaju spomenutoj normi. Stoga žalitelj traži da se iz točke 4.2.3. izbací uvjet o ispunjenju minimalno EURO IV norme vezano uz emisiju ispušnih plinova.

Davatelj koncesije smatra navedeni žalbeni navod neosnovanim. Navodi da je u točki 4.2.3. dokumentacije za nadmetanje odredio, između ostalog, da ponuditelji moraju priložiti preslike prometnih dozvola vozila navedenih u izjavi, koja vozila moraju udovoljavati minimalno EURO IV normama vezanim uz emisije ispušnih plinova. Davatelj koncesije navodi da budući da mobilno reciklažno dvorište nije vozilo, razumljivo je da se navedeni uvjet odnosi na specijalno vozilo (za komunalne potrebe) za sakupljanje komunalnog otpada najveće dopuštene mase do 28,5 t. Nadalje navodi da su europske ekološke norme motornih vozila norme emisije ispušnih plinova koje moraju zadovoljavati motorna vozila koja se prodaju, odnosno koja se uvoze u EU pa tako i EURO IV norma. Pozivajući se na internetske izvore, navodi da je za žalitelja sporna norma EURO IV na snazi za sva vozila još od 2005. godine, dakle, već više od 15 godina s time da od 2014. godine sva vozila moraju zadovoljavati normu EURO IV. Zaključno navodi da je traženjem da vozilo mora zadovoljavati EURO IV normu koja je na snazi već više od 15 godina odredio minimalne uvjete tehničke i stručne

sposobnosti, odnosno, odredio je minimalnu normu koju vozilo mora zadovoljavati. Predlaže stoga odbiti žalbu kao neosnovanu.

Ocjenjujući osnovanost ovog žalbenog navoda izvršen je uvid u spornu točku 4.2.3. dokumentacije za nadmetanje te je utvrđeno da je davatelj koncesije propisao da se tehnička i stručna sposobnost dokazuje, među ostalim, izjavom ponuditelja da ima odgovarajuća vozila za obavljanje usluge sakupljanja i odvoza miješanog komunalnog otpada, u kojoj mora biti navedeno da ponuditelj ima u vlasništvu ili na raspolaganju (najmu, leasingu i sl.) sljedeća vozila: - najmanje jedno specijalno vozila (za komunalne potrebe) za sakupljanje komunalnog otpada najveće dopuštene mase do 28,5 t, - najmanje jedno mobilno reciklažno dvorište. Uz navedenu izjavu ponuditelji moraju priložiti preslike prometnih dozvola vozila navedenih u izjavi, koja vozila moraju udovoljavati minimalno EURO IV normama vezanim uz emisije ispušnih plinova te slike (fotografije) predmetnih vozila.

Pravilnik o gospodarenju otpadom u članku 3. stavku 1. točki 8. definira mobilno reciklažno dvorište kao pokretnu tehničku jedinicu koja nije građevina ili dio građevine, a koja služi odvojenom prikupljanju propisanih vrsta otpada.

Prema tome, mobilno reciklažno dvorište nije vozilo kako to pravilno ističe davatelj koncesije. Stoga se traženi uvjet o udovoljavanju minimalno EURO IV normi ne odnosi na mobilno reciklažno dvorište, već na traženo specijalno vozilo (za komunalne potrebe) za sakupljanje komunalnog otpada najveće dopuštene mase do 28,5 t.

Slijedom navedenog, ovo žalbeno tijelo ocjenjuje da je u pravu davatelj koncesije kada navodi da je traženjem da vozila moraju zadovoljavati EURO IV normu emisije ispušnih plinova, a koja je na snazi više od 15 godina, odredio minimalne uvjete tehničke i stručne sposobnosti, odnosno, da je odredio minimalnu normu koju vozila moraju zadovoljavati. Žalbeni navod žalitelja je stoga ocijenjen neosnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

Sukladno prethodno navedenom, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, žalba se odbija kao neosnovana, pa je odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

Žalitelj u žalbenom postupku nije postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovoga Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja elektronički.

Stranke žalbenog postupka:

1. Strunje -Trade d.o.o., Privlaka,
Bana Josipa Šokčevića 153
2. Općina Markušica, Markušica,
Pere Cara 2